

Sygn. akt IV CSK 219/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa B. C.
przeciwko Gminie Miasta G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 grudnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] adw. P. S. kwotę 1.000 zł (jeden tysiąc) powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 lutego 2017 r. powódka B. C. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle juretycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe,

nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

Powyższych wymagań nie spełniła skarżąca, powołując się na istnienie w sprawie zagadnienia prawnego związanego z koniecznością wyjaśnienia czy art. 244 k.p.c. zakresem pojęcia dokumentu urzędowego obejmuje wystawienie dokumentu którego treścią jest obniżenie czynszu na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie prawa lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1610).

Zgodnie z art. 244 § 1 i 2 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone, a przepisy te stosuje się odpowiedni do dokumentów urzędowych sporządzonych przez podmioty inne niż wyżej wymienione, w zakresie zleconych im przez ustawę zadań z dziedziny administracji publicznej (por. uchwała NSA z dnia 27 lutego 2017 r., I OPS 2/16).

Z powyższego wynika więc, że dokumenty mogą być dowodami wyłącznie na to, co zostało w nich urzędowo zaświadczone i dlatego przedstawiona decyzja [...] Zarządu Nieruchomości Komunalnych przyznająca B. C. obniżkę dochodową w wysokości 40% na czynsz nie może być dowodem na istnienie prawa, ale na okoliczność wysokości wymierzonej opłaty. Tym samym pisma tego nie można uznać za dokument urzędowy - [...] Zarząd Nieruchomości Komunalnych nie jest ani organem władzy publicznej, ani innym organem państwowym. Stąd też nie może on sporządzać dokumentów urzędowych, a tym samym niezasadne jest stosowanie do sporządzonych przez niego dokumentów domniemań wynikających z art. 244 k.p.c. Uprawnienia i kompetencje przysługujące bowiem podmiotom wykonującym zadania z zakresu prawa administracyjnego muszą być wyrażone wprost, nie mogą być domniemane.

Trzeba zauważyć, że art. 244 § 1 k.p.c. określa jedynie wynikające z treści dokumentu urzędowego skutki powstające w płaszczyźnie dowodowej, a zatem zarzut jego pominięcia przez Sąd drugiej instancji jako dowodu mającego istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, bez powiązania tego zarzutu z naruszeniem

art. 382 k.p.c. (czego skarżąca w ramach tego zarzutu nie czyni) nie może być skutecznie poddany kontroli kasacyjnej. Ponadto, wypada przypomnieć, że dokumenty urzędowe korzystają z domniemania prawdziwości tylko tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Przepis art. 244 § 1 k.p.c. normuje bowiem formalną moc dowodową dokumentu urzędowego i nakazuje traktować jako udowodnioną jedynie jego treść. Materialna moc dowodowa dokumentu urzędowego i jego znaczenie dla wyniku postępowania są zaś przedmiotem oceny według zasad przewidzianych w art. 233 k.p.c. (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2008 r., I CSK 117/08, LEX nr 465904; z dnia 24 lutego 2006 r., II CSK 136/05, LEX nr 200973 oraz z dnia 13 stycznia 2010 r., II CSK 372/09, LEX nr 577688).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).